

Sygn. akt XXIII Ga 367/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Szczurowski

Sędziowie: SO Anna Gałas (spr.)

SO Anna Janas

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...)

o zmianę wpisu w KRS

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 21 grudnia 2017 r., sygn. akt Wa.XIII Ns-Rej.KRS (...)

postanawia:

oddalić apelację.

SSO Anna Gałas SSO Tomasz Szczurowski SSO Anna Janas

Sygn. akt: XXIII Ga 367/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2017 r. (sygn. akt: Wa XIII Ns-Rej.KRS (...)) Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie oddalił wniosek (...) o wpis zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Sąd Rejonowy wskazał, że na skutek skargi na orzeczenie referendarza sądowego z dnia 17 października 2017 r. o oddaleniu wniosku, ponownie rozpoznawał wniosek z dnia 20 lipca 2017 r. złożony przez (...) reprezentowaną przez R. C. o zmianę danych w KRS dotyczących zmiany składu osobowego organów (...) poprzez wykreślenie całego składu zarządu i komisji rewizyjnej w związku z upływem kadencji oraz zmiany danych R. C. w związku z powołaniem na prezesa zarządu przez walne zgromadzenie (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. oraz wpisania do rejestru wzmianki o złożeniu sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2016 wraz z uchwałą zatwierdzającą.

Postanowienie Sądu Rejonowego o oddaleniu wniosku zostało oparte na następujących ustaleniach i ocenie prawnej.

Odnosząc się do dokumentów dołączonych do wniosku a także złożonych na skutek wezwania zgodnie z postanowieniem z dnia 13 września 2017 r., Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (dalej też: ustawa o KRS) i określony tam obowiązek badania zgodności treści dokumentu z przepisami prawa, który należy rozumieć nie tylko jako obowiązek oceny, czy wszystkie dokumenty

wymagane do dokonania wpisu zostały sporządzone i załączone do wniosku, ale także jako obowiązek oceny złożonego wniosku i załączonych do niego dokumentów pod względem merytorycznym. Kontrola sądu rejestrowego obejmuje zatem także zachowanie prawnych wymagań przewidzianych dla poszczególnych czynności zmierzających do dokonania wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym. Sąd rejestrowy powinien czuwać, aby w rejestrach umieszczane były tylko dane prawdziwe (postanowienie SN z 17 września 2008 r., III CSK 56/08). Sąd Rejonowy przy tej okazji wskazał na dwa stanowiska doktryny dotyczące konsekwencji uchwał osób prawnych podjętych niezgodnie z ich procedurą wewnętrzną. Zgodnie z pierwszym z prezentowanych stanowisk uchwały organów, które zapadły w procedurze niezgodnej z normami wewnętrznymi nie mają charakteru uchwał i są „uchwałami nieistniejącymi”, zaś posiedzenia organów kolegialnych osób prawnych w momencie, w którym naruszony zostaje statut traci przymiot kompetentnego organu. Stanowisko takie zajął SN w wyroku z dnia 04 stycznia 2007 roku (III CSK 238/07), czy też w wyroku z dnia 30 września 2004 roku (IV CK 713/03). Zgodnie zaś z drugim z prezentowanych stanowisk, uchwały podjęte z naruszeniem norm proceduralnych, nie są „nieistniejące”, lecz wadliwe (tak SN w wyroku z dnia 06 stycznia 2009 r., I UK 123/08).

Powołując się na powyższe Sąd Rejonowy wskazał, że wszystkich członków organów władz (...) obowiązuje statutu (...), regulaminy i decyzje władz. Zgodnie z § 9 statutu członkiem (...) może być przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą określoną w §1 na obszarze działania (...) z wyjątkiem osób fizycznych prowadzących taką działalność jako uboczne zajęcie zarobkowe (statut (...) k.734-741). Natomiast w walnym zgromadzeniu w dniu 3 czerwca 2017 r. uczestniczyły osoby, które reprezentowały spółki cywilne jako członków (...). Powyższe w ocenie Sądu Rejonowego wynika z listy obecności dołączonej do wniosku. Na tej liście obecności wpisywano podmioty ze wskazaniem, że chodzi o spółkę cywilną, jak również podmioty, które w nazwie mają nazwiska dwóch osób, ale nie zawierają oznaczenia, że jest to spółka cywilna. Czasami jeden podmiot - spółka cywilna była reprezentowana przez dwóch wspólników, czasami prawo uczestniczenia w zgromadzeniu przyznano tylko jednej osobie, jednemu ze wspólników. Sąd Rejonowy wskazał, że spółka cywilna nie jest przedsiębiorcą, tym samym nie może być członkiem (...). Wobec czego Sąd Rejonowy uznał, że czynności wyborcze były wykonywane przez osoby do tego nieuprawnione.

Niezależnie od powyższego Sąd Rejonowy wskazał, że w walny zgromadzeniu (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. pewna liczba członków była reprezentowana przez pełnomocników. Taką możliwość dopuszcza §24 statutu. Jak stwierdził Sąd Rejonowy, to nie wszystkie pełnomocnictwa zostały udzielone prawidłowo. Według ustaleń Sądu Rejonowego w przypadku członka Zakład Usług (...) pełnomocnictwa nie udzieliła B. D. (wpisana jako członek (...) na liście obecności), a inna osoba, tj. J. G.. Ponadto, Sąd Rejonowy ustalił też, że osoby udzielające pełnomocnictw występowały w imieniu własnym, a nie w imieniu spółek, które reprezentowały np. pełnomocnictwo udzielone przez W. B. powinno być udzielone w imieniu członka (...) spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, pełnomocnictwo udzielone przez M. M. (1) powinno być udzielone w imieniu członka (...) P. W (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, pełnomocnictwo udzielone przez M. i A. M. powinno być udzielone w imieniu członka Izby PPHU (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, pełnomocnictwo od Zakładu (...) s.c. obejmowało umocowanie jedynie do głosowania nad uchwałą dotyczącą wyboru prezesa.

Sąd Rejonowy ustalił też, że podczas walnego zgromadzenia (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. przed wyborami prezesa zarządu i członków zarządu nie została podjęta uchwała rozstrzygająca czy głosowanie będzie tajne czy jawne. Bez rozstrzygnięcia kwestii trybu głosowania rozdano karty, zebrano je, policzono głosy i ogłoszono wyniki. Sąd Rejonowy wskazał na to, że zgodnie z §18 ust. 3 statutu (...) wybory do organów (...) odbywają się w głosowaniu tajnym lub jawnym w zależności od każdorazowej uchwały zgromadzenia. Wobec powyższego w ocenie Sądu Rejonowego, przy wyborach prezesa zarządu (...) doszło do naruszenia §18 statutu.

Ponadto Sąd Rejonowy ustalił, że na walnym zgromadzeniu (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. przewodniczący ogłosił przerwę. Mając to na względzie Sąd Rejonowy zauważył, że statut (...) nie przewiduje możliwości zarządzenia przerwy w obradach walnego zgromadzenia, zaś kwestię tę normuje Regulamin Obrad Walnego Zgromadzenia (...). W § 11 tego Regulaminu wskazane jest, że wniosek formalny może być zgłoszony i rozpatrzony jako formalny tylko wówczas, gdy dotyczy przerwania obrad. W razie zgłoszenia wniosku formalnego przewodniczący obrad winien udzielić głosu dla jego uzasadnienia i przeciwko wnioskowi oraz zarządzić głosowanie. Sąd Rejonowy wskazał, że uchwała o zarządzeniu

przerwy w obradach nie została poddana pod głosowanie uczestników. Przewodniczący nie określił dnia, ani godziny i miejsca wznowionych obrad bowiem czynność wznowienia obrad nie jest zrównana ze zwołaniem zgromadzenia, do której to czynności jest uprawniony zarząd. Z instytucji przerwy w obradach wynika, że jest to to samo zgromadzenie.

Sąd Rejonowy zwrócił też uwagę, że w aktach rejestrowych znajdują się dwa protokoły z obrad walnego zgromadzenia (...) z dnia 3 czerwca 2017 r. Jeden przy niniejszej sprawie podpisany przez protokolanta Agnieszkę Świątek, drugi złożony do sprawy Wa XIII Ns-Rej KRS (...) podpisany przez przewodniczącego walnego zgromadzenia (...) Z. B.. Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z Regulaminem obrad (§ 24) protokół podpisuje przewodniczący zgromadzenia wraz z protokolantem.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu Rejonowego walne zgromadzenie (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. nie było zdolne do podjęcia ważnych uchwał a przedstawione okoliczności budzą poważne wątpliwości, co do legalności tego zgromadzenia, a także co do zgodności z prawem którejkolwiek z podjętych przez nie uchwał. Analiza załączonych do wniosku dokumentów doprowadziła Sąd Rejonowy do wniosku, że nie są one zgodne z obowiązującymi Izbę przepisami, tj. ze statutem i regulaminami. Dokonanie wpisu zgodnie z żądaniem wnioskodawcy w ocenie Sądu Rejonowego stałoby w tej sytuacji w rażącej sprzeczności ze wspomnianą powyżej fundamentalną zasadą Krajowego Rejestru Sądowego, tj. zasadą prawdziwości i nie dawałoby osobom trzecim żadnych gwarancji przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu. Z tych powodów Sąd Rejonowy wniosek oddalił.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 694 § 1 k.p.c. O opłatach orzeczono na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od tego postanowienia wywiódł wnioskodawca (...) Izba (...) reprezentowana przez R. C. zaskarżając postanowienie w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1) naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c. polegającego na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i błędne ustalenie, iż czynności wyborcze dokonane podczas Walnego Zgromadzenia Członków PIP w dniu 3 czerwca 2017 r. przez osoby reprezentujące spółki cywilne zostały dokonane przez osoby nieuprawnione z uwagi na to, że spółkom cywilnym nie przysługuje status przedsiębiorcy, a zatem nie mogą być członkami (...), podczas gdy głosy osób reprezentujących spółkę cywilną należy traktować jako głosy samych przedsiębiorców tworzących spółkę cywilną, bowiem to oni są członkami PIP, a przeciwnego wniosku nie można wyciągnąć z treści listy obecności na zgromadzeniu, bowiem jest to dokument odformalizowany i służący do ewidencji osób obecnych na zgromadzeniu, a nie ustalenia składu członkowskiego (...), co doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego sprawy;

2) naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c. polegającego na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i błędne ustalenie, iż naruszenie wymogów formalnych określonych w § 18 ust. 3 Statutu PIP stanowi jedną z przyczyn uzasadniających oddalenie wniosku o dokonanie zmian w rejestrze, podczas gdy Sąd zaniechał zbadania wpływu tegoż uchybienia na treść uchwał, a okoliczności faktyczne, tj. wiążące się przede wszystkim z uniemożliwieniem identyfikacji głosujących, pozwalają na przyjęcie, że zachowana została możliwość swobodnego wyrażenia poglądu w danej sprawie oraz oddania głosu, co doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego sprawy;

3) naruszenie art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym poprzez nieuprawnione rozszerzenie przez sąd rejestrowy kognicji na okoliczności związane z wadliwością uchwał podjętych na Walnym Zgromadzeniu Członków PIP w dniu 3 czerwca 2017 r., podczas gdy sąd rejestrowy dysponuje ograniczonymi mechanizmami kontroli tego aspektu uchwał, które zostały przez niego zakwestionowane i faktycznie takowej kontroli nie przeprowadził;

4) naruszenie art. 12 ust. 3 i art. 24 ust. 6 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym poprzez nieusunięcie danych niezgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy, a dotyczących składu Zarządu i Komisji Rewizyjnej,

pomimo posiadania informacji, popartej dokumentacją zgromadzoną w aktach rejestrowych, świadczą o wygaśnięciu ich kadencji, co stanowi zagrożenie z punktu widzenia bezpieczeństwa i stabilności obrotu;

5) naruszenie art. 328 § 2 w zw. z art. 361 i art. 517 i art. 13 § 2 k.p.c. poprzez wadliwe sporządzenie uzasadnienia postanowienia w sposób niepozwalający na poddanie postanowienia kontroli instancyjnej w części, w jakiej został oddalony wniosek o zmianę danych w rejestrze dotyczących zmiany składu osobowego organów izby poprzez wykreślenie całego składu zarządu i komisji rewizyjnej w związku z upływem kadencji oraz wpisania do rejestru wzmianki o złożeniu sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2016 wraz z uchwałą zatwierdzającą, bowiem w zaskarżonym postanowieniu nie zostały wskazane przyczyny i podstaw, prawna, które stanowiły podstawę do oddalenia wniosku;

6) błąd w ustaleniach faktycznych poprzez brak przeprowadzenia wszechstronnego postępowania dowodowego, tj. w szczególności przeprowadzenia dowodu z załączonej do akt postępowania rejestrowego płyty CD zawierającej nagranie z dnia Walnego Zgromadzenia Członków PIP z dnia 3 czerwca 2017 r.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu. Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Zarzuty sformułowane przez skarżącego okazały się niezasadne i nie podważyły prawidłowej oceny wniosku dokonanej przez Sąd Rejonowy.

Sąd Rejonowy właściwie ocenił intencję wnioskodawcy, a było nią żądanie wykreślenia całego składu osobowego zarządu i komisji rewizyjnej (...) oraz wpis prezesa zarządu (...). Takie też żądanie wniosku Sąd Rejonowy oceniał. Zawarta w apelacji teza skarżącego odnośnie braku rozstrzygnięcia, co do wykreślenia członków organu jest oparta na błędnych założeniach. Otóż obowiązkiem wnioskodawcy jest wykazanie, że ma legitymację do złożenia wniosku i wykazanie, że jego wniosek jest zasadny a obowiązkiem Sądu jest ocena legitymacji wnioskodawcy oraz ocena zasadności i zgodności z prawem tegoż wniosku w oparciu m. in. o art. 23 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Analiza dokumentów dołączonych do wniosku oraz dokumentów, które znajdują się w aktach rejestrowych słusznie doprowadziła Sąd Rejonowy do konkluzji, że wnioskodawca nie ma legitymacji czynnej procesowej. To sprawia, że jego żądanie w całości podlegało oddaleniu. Sąd rejestrowy nie prowadził postępowania z urzędu a zatem nie miał zastosowania w sprawie art. 12 ust. 3 i tym bardziej art. 24 ust. 6 ustawy o KRS. Z tej przyczyny zarzuty naruszenia tych przepisów w sprawie z wniosku są co do zasady chybione.

Odnośnie podnoszonych w tym samym przedmiocie zarzutów naruszenia art. 328 § 1 w zw. z art. 361 i art. 517 i art. 13 § 2 k.p.c. poprzez wadliwe sporządzenie uzasadnienia postanowienia w sposób niepozwalający na poddanie postanowienia kontroli instancyjnej w części, w jakiej został oddalony wniosek o wykreślenie całego składu zarządu i komisji rewizyjnej w związku z upływem kadencji oraz wpisania do rejestru wzmianki o złożeniu sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2016 wraz z uchwałą zatwierdzającą, to Sąd Rejonowy do tak określonej kwestii się nie odniósł. Jednak uchybienie takie nie miało wpływu na prawidłowość zaskarżonego postanowienia, które wbrew twierdzeniom apelacji poddaje się kontroli instancyjnej. Negatywna ocena wniosku jako całości opierała się na stwierdzeniu, że osoba występująca w imieniu wnioskodawcy nie miała legitymacji czynnej, a zatem wniosek o zmianę danych nie mógł być uwzględniony w żadnej części.

Zarzuty apelacji dotyczyły też błędów w ustaleniach faktycznych sądu pierwszej instancji, które zdaniem apelującego wynikały z naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. polegającego na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów.

Jak wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie Sądu Najwyższego i w orzecznictwie sądów powszechnych, w myśl normy art. 233 § 1 k.p.c. sąd w ramach swoich kompetencji jurysdykcyjnych posiada przypisaną przez ustawę swobodę w ocenie wiarygodności i mocy dowodów. Sąd dokonuje tej oceny według własnego przekonania powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia się z dowodami. Sąd porównuje wnioski wynikające z poszczególnych dowodów przy uwzględnieniu zasad logiki i doświadczenia życiowego i w efekcie ocena ich wiarygodność. Jeżeli więc z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to taka ocena dowodów nie narusza art. 233 § 1 k.p.c. i musi być uznana za prawidłową, choćby nawet w równym stopniu, na podstawie tego samego materiału dowodowego (np. po uznaniu innych z wykluczających się dowodów za wiarygodne), dawały się wysnuć wnioski odmienne. W związku z tym dla skutecznego postawienia zarzutu naruszenia normy art. 233 § 1 k.p.c. nie wystarcza samo twierdzenie strony skarżącej o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który jej zdaniem odpowiada rzeczywistości (przedstawienie przez skarżącego własnej, odmiennej od sądowej, oceny materiału procesowego i poszczególnych dowodów). W niniejszej sprawie skarżący nie przedstawił argumentów mogących podważyć wnioskowanie Sądu Rejonowego. Uzasadnienie zarzutów apelacji naruszenia art. 233 k.p.c. w istocie sprowadza się do wywodzenia własnych wniosków ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, odmiennych od wniosków Sądu Rejonowego a wnioski te nie odnoszą się do konkretnych naruszeń w zakresie reguł oceny dowodów. Zarzuty skarżącego są tylko polemiką z prawidłowymi ustaleniami sądu pierwszej instancji.

Apelujący w zakresie zarzutów dotyczących wadliwej oceny dowodów powołał się na dokument listy obecności na walnym zgromadzeniu członków (...) w dniu 3 czerwca 2017 r., gdzie jego zdaniem prawidłowo podpisały się osoby reprezentujące spółki cywilne, ponieważ głosy osób reprezentujących spółkę cywilną należy traktować, jako głosy samych przedsiębiorców tworzących spółkę cywilną, bowiem to oni są członkami (...).

Sąd Rejonowy powołując tę samą listę obecności wskazał w uzasadnieniu, że w walnym zgromadzeniu członków (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. uczestniczyły osoby, które reprezentowały spółki cywilne, jako członków (...). Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że spółka cywilna nie jest przedsiębiorcą, tym samym nie może być członkiem (...) i wobec tego czynności wyborcze były wykonywane przez osoby do tego nieuprawnione.

Sąd Okręgowy ocenił ponownie treść listy obecności. Odnosząc się w pierwszej kolejności do charakteru tego dokumentu – listy obecności na walnym zgromadzeniu (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. (k. 1339 i n.), to z pewnością nie miała ona charakteru odformalizowanego, jak twierdzi apelacja, a zdecydowanie formalny i istotny dla stwierdzenia prawidłowości zgromadzenia, bowiem miała obejmować **obecnych Członków (...)** a zatem konkretnych przedsiębiorców. Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych tylko przedsiębiorcy mogą zrzeszać się w izby gospodarcze działające na podstawie tej ustawy i statutów. Jak trafnie spostrzegła apelujący, spółka cywilna nie jest przedsiębiorcą. Przedsiębiorcami są wspólnicy takiej spółki cywilnej. Umowa spółki cywilnej jest bowiem formą prowadzenia działalności gospodarczej przez dwóch lub większą liczbę przedsiębiorców, którzy bez wątplenia indywidualnie posiadają prawo do zrzeszania się w izbie gospodarczej, w tym są lub mogą być członkami (...). Na liście obecności, w przypadku właśnie spółek cywilnych jednak nie ma nazwisk wspólników tych spółek lecz: po pierwsze imię i nazwisko reprezentanta firmy i po drugie samo brzmienie firmy spółki cywilnej, którą ów reprezentant reprezentuje.

Mając na względzie powyższe nie jest oczywiste, czy jako uprawnionych do głosowania uznawano „spółki cywilne”, jako jeden podmiot, czy też każdego ze wspólników takiej spółki cywilnej, pod warunkiem oczywiście posiadania członkostwa w Izbie. Wskazując zatem na treść tej listy obecności, już samo oznaczenie reprezentanta spółki cywilnej powoduje wątpliwości, czy prawidłowo dokonywano weryfikacji uprawnionych członków (...). Nie przecząc temu, że każdy wspólnik spółki cywilnej, jako przedsiębiorca może być członkiem (...), trzeba podkreślić, że przy opisie członków (...) takim jak wskazany w liście obecności nie wiadomo czy konkretny wspólnik (reprezentant) działa jako członek (...) mając indywidualne prawa, czy też jako także pełnomocnik innych wspólników spółki, której firmę opisano np. ma też pełnomocnictwo od innych wspólników, czy też wreszcie niezgodnie z prawem (ww. art. 1 ustawy) za członków Izba uznaje się spółki cywilne. Treść listy obecności zatem budzi wątpliwości, ponieważ może wskazywać,

że konkretne osoby działają jako reprezentanci spółek cywilnych, które nie będąc przedsiębiorcami nie są członkami (...). Jednak ta wadliwość nie mogła wpłynąć na nieprawidłowość głosowania tych osób, ponieważ faktycznie obecność na zgromadzeniu i głosy wspólników spółek cywilnych (przedsiębiorców) wynikają z indywidualnego prawa członkostwa w Izbie. Jeżeli wspólnik spółki cywilnej (przedsiębiorca) podpisał listę obecności, uczestniczył w zgromadzeniu i oddał głos, to czynił to we własnym imieniu.

Apelacja jednak skutecznie nie podważa innej wadliwości zgromadzenia. Otóż, w walnym zgromadzeniu (...) 3 czerwca 2017 r. znaczna liczba członków była reprezentowana przez pełnomocników. Należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że część pełnomocnictw była wadliwa. Sąd Okręgowy podziela ocenę tych pełnomocnictw, które podważył Sąd Rejonowy a dodatkowo wskazuje, że wbrew stanowisku apelacji wadliwości pełnomocnictw nie dotyczą tylko tego, że mogły być udzielone przez niewłaściwą osobę albo w warunkach wadliwej reprezentacji. Wadliwość niemal wszystkich tych pełnomocnictw jest taka, że udzieliły je osoby fizyczne do działania w imieniu tych osób a nie w imieniu osób prawnych, a konkretnie pełnomocnictwo podpisane przez T. J. (k. 1411) upoważnia do reprezentowania „mnie” oraz do głosowania „w moim imieniu”, które z pewnością nie jest udzielone w imieniu osoby prawnej (...) sp. z o.o. Pełnomocnictwo podpisane przez C. (niewyraźne nazwiska) (k. 1417) upoważnia do reprezentowania „mnie” oraz do głosowania „w moim imieniu” i także z pewnością nie jest udzielone w imieniu osoby prawnej (...) sp. z o.o. Na tych pełnomocnictwach brak też pieczęci firmowej. Natomiast pełnomocnictwo udzielone przez M. T. (k. 1413) nie jest przez niego podpisane a więc w istocie go nie udzielono.

Niezasadne są argumenty apelacji odnośnie tego, że umocowanie należy uznać za prawidłowe jeżeli członkowie (...) nie zgłaszali do chwili podjęcia uchwały nr (...) o wyborze prezesa (...) żadnych zastrzeżeń względem umocowań. Wobec oczywistej wadliwości pełnomocnictw i działania przez osoby trzecie jako pełnomocnik bez umocowania lub z przekroczeniem jego zakresu, to konieczne byłoby co najmniej potwierdzenie dokonanych na zgromadzeniu czynności. Do dnia wydania orzeczenia w tej sprawie takowe potwierdzenia nie miały miejsca. Reasumując, wobec braku umocowania dla osób, które zostały wskazane jako pełnomocnicy ich czynności na walnym zgromadzeniu 3 czerwca 2017 r. były nieuprawnione zarówno w zakresie obecności jak i głosowania. Dopuszczenie do obrad i głosowania osoby bez pełnomocnictwa stanowi istotne naruszenie procedury przebiegu zgromadzenia i ma bezpośredni wpływ na podejmowane uchwały, które w takiej sytuacji są podejmowane przez osoby nieuprawnione.

Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. w związku z oceną przebiegu walnego zgromadzenia (...) z dnia 3 czerwca 2017 r. w kontekście naruszenia wymogów formalnych określonych w § 18 ust. 3 statutu (...), to Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny i wobec tego także ten zarzut jest niezasadny.

Wymieniony § 18 ust. 3 statutu stanowi, że wybory do organów (...) odbywają się w głosowaniu tajnym lub jawnym w zależności od każdorazowej uchwały zgromadzenia. Tymczasem bez wątplenia, jak wynika z przebiegu walnego zgromadzenia (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. przed wyborami prezesa zarządu i członków zarządu nie została podjęta uchwała rozstrzygająca czy głosowanie będzie tajne czy jawne. Ma co prawda rację apelujący, że Sąd Rejonowy zaniechał zbadania wpływu tegoż uchybienia na treść uchwał, ale zaniechanie to nie skutkuje wadliwością zaskarżonego orzeczenia, ponieważ ostateczna ocena prawna była właściwa. Brak stosowanej uchwały w przedmiocie trybu głosowania jest poważnym naruszeniem ww. postanowienia statutu, który jest zasadniczym aktem prawa wewnętrznego, na podstawie jakiego działa Izba. Tryby głosowania tajny i jawny różnią się od siebie w sposób zasadniczy i podjęcie głosowania nad uchwałą o wyborze prezesa zarządu w sposób tajny albo jawny, bez uprzedniej uchwały członków (...) akceptującej właśnie taki tryb oznacza, że naruszono procedurę podejmowania uchwały w przedmiocie wyboru prezesa zarządu (...). Wnioskodawca w żaden sposób nie wykazał, że przebieg głosowania był taki, że zachowana została możliwość swobodnego wyrażenia poglądu w danej sprawie oraz oddania głosu. Reasumując tę kwestię, brak uchwały w przedmiocie wyboru trybu głosowania oznacza, że uchwała o wyborze prezesa zarządu (...) została podjęta w trybie nieprawidłowym. Nieprawidłowy tryb uchwały z kolei jest taką wadliwością, która ma wpływ na treść uchwały. Wobec tego przy wyborze prezesa zarządu (...) doszło do naruszenia § 18 ust. 3 statutu, a uchwała taka nie może być podstawą wpisu do KRS.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że nie było podstaw faktycznych i prawnych do tego, aby na walnym zgromadzeniu (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. przewodniczący ogłosił przerwę. Mając to na względzie Sąd Rejonowy zauważył, że statut (...) nie przewiduje możliwości zarządzenia przerwy w obradach walnego zgromadzenia, zaś kwestię tę normuje Regulamin Obrad Walnego Zgromadzenia (...). W § 11 tego Regulaminu wskazane jest, że wniosek formalny może być zgłoszony i rozpatrzony jako formalny tylko wówczas, gdy dotyczy przerwania obrad. W razie zgłoszenia wniosku formalnego przewodniczący obrad winien udzielić głosu dla jego uzasadnienia i przeciwko wnioskowi oraz zarządzić głosowanie. Bez wątplenia uchwała o zarządzeniu przerwy w obradach nie została poddana pod głosowanie uczestników. Przewodniczący nie określił dnia, ani godziny i miejsca wznowionych obrad bowiem czynność wznowienia obrad nie jest zrównana ze zwołaniem zgromadzenia, do której to czynności jest uprawniony zarząd. Zgromadzenie wówczas w istocie zakończyło się. Kwestia ta jednak nie ma znaczenia dla istoty rozpoznawanej sprawy. Sąd Rejonowy ocenił prawidłowość walnego zgromadzenia (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. i zdolność tego zgromadzenia do podjęcia ważnych uchwał.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 sąd rejestrowy bada, czy dołączone do wniosku dokumenty są zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa. Ocena dotyczy dokumentów, z których wynikają zdarzenia będące źródłem danych wpisywanych do Rejestru. Wnioskodawca powinien dołączyć stosowne dokumenty wykazujące słuszność jego wniosku a dokumenty te muszą być zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa. Obowiązkiem wnioskodawcy jest wykazanie, że zmiany miały miejsce i nastąpiły zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Innymi słowy wnioskodawca jest obowiązany dołączyć do wniosku dokumenty, z których wynikają zmiany, a które to dokumenty będą podstawą żądanych wpisów do KRS. Samo twierdzenie wnioskodawcy, że zmiany wynikają z dołączonych dokumentów z uzupełnieniem w apelacji, że przebieg walnego zgromadzenia (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. był zapisany na płycie CD nie jest wystarczający do uwzględnienia wniosku już z przyczyn podanych wyżej.

Jak wynika z akt rejestrowych, co słusznie ustalił Sąd Rejonowy wnioskodawca do wniosku o wpis dołączył sporządzony w formie pisemnej protokół z obrad walnego zgromadzenia (...) z dnia 3 czerwca 2017 r. (k. 1327 i n.), który różni się od innego sporządzonego w formie pisemnej protokołu z obrad walnego zgromadzenia (...) z dnia 3 czerwca 2017 r. (k. 1517 i n.) dołączony do wniosku o sygn. akt Wa XII Ns-Rej.KRS (...).

Wskazane różnice i wadliwości protokołów mają charakter istotny. Zgodnie z § 24 Regulaminu obrad walnego zgromadzenia (...) (k. 1472 i n.) z obrad spisuje się protokół, który podpisuje przewodniczący zgromadzenia wraz z protokolantem. Protokół dołączony do wniosku nie zawiera podpisu przewodniczącego, zaś drugi z ww. protokołów nie zawiera podpisu protokolanta. W ocenie Sądu Okręgowego żaden z tych dokumentów nie spełnia wymogów formalnych a z uwagi na różnice w treści nie może być wystarczającym dowodem przebiegu obrad. Myli się apelujący, że Sąd Rejonowy w powyższym zakresie mógł dokonać ustaleń w oparciu o dowód z płyty CD zawierającej nagranie walnego zgromadzenia izby z dnia 3 czerwca 2017 r. Otóż, w postępowaniu rejestrowym podstawą wpisu są dokumenty, z których wynikają dane podlegające wpisowi. Dokumenty te zgodnie z przepisami szczególnymi (art. 694⁽⁴⁾ § 1 k.p.c.) winny być złożone w oryginale lub urzędowo poświadczonym odpisie lub wyciągu. Protokół z obrad walnego zgromadzenia (...) winien być sporządzony na piśmie. W tym protokole należy również zawrzeć wszystkie elementy dotyczące prawidłowości zwołania zgromadzenia oraz powzięte uchwały. Wobec przedstawionych wątpliwości złożony do wniosku protokół nie może być dokumentem stanowiącym podstawę wpisu do KRS.

Mając na względzie powyższe wywody należy stwierdzić, że walne zgromadzenie (...) w dniu 3 czerwca 2017 r. nie było zdolne do podjęcia ważnych uchwał. Procedura podejmowania uchwał była sprzeczna z prawem i regulacjami wewnętrznymi (...), w tym w szczególności ze statutem (...). Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że istnieją poważne wątpliwości, co do legalności ww. zgromadzenia i zgodności z prawem którejkolwiek z podjętych na nim uchwał, które jako takie nie mogły stanowić podstawy wpisu do KRS.

Na potwierdzenie prawidłowości zaskarżonego orzeczenia warto przywołać też stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w uchwale z dnia z dnia 20 stycznia 2010 r. (sygn. akt III CZP 122/09), który stwierdził, że: „Sąd rejestrowy, na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, jest uprawniony do

badania wpływu naruszeń procedury podejmowania uchwał przez walne zgromadzenie akcjonariuszy spółki akcyjnej na ich treść.” W orzecznictwie wielokrotnie stwierdzono, że sąd rejestrowy nie pełni tylko roli technicznej, nie może więc wpisywać wszelkich zgłoszonych danych tylko dlatego, że są to dane przewidziane prawem. Nie oznacza to wnikania w meritum podejmowanych czynności prawnych, ich trafności, zasadności ekonomicznej itp. Jeżeli więc z załączników do wniosku, w tym z protokołów walnego zgromadzenia wynika, że zostało ono, jak w sprawie niniejszej, przeprowadzone w sposób sprzeczny z prawem, to sąd rejestrowy nie może tego pominąć. Powinien załączone dokumenty zbadać i na użytek prowadzonego postępowania stwierdzić, że konkretna uchwała została podjęta w okolicznościach, zgodnych z prawem albo z prawem niezgodnych, powodującej jej nieważność (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1993 r., III CZP 118/93, OSNC 1994, nr 5, poz. 99 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2005 r., IV CK 18/05, nie publ. i z dnia 2 października 2008 r., II CSK 186/08, nie publ.). Orzeczenia te wskazują, że do uprawnień sądu rejestrowego należy zbadanie w toku rozpatrywania wniosku o wpis zmian do KRS, czy wniosek zawiera dane zgodne z dokumentami, z których te dane wynikają i czy dokumenty te powstały z zachowaniem ustawowych wymagań dla poszczególnych czynności, zmierzających do uzyskania wpisu w KRS, a zatem w okolicznościach zgodnych z prawem (art. 23 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym). Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę w całości te poglądy podziela.

W razie naruszenia procedury podejmowania uchwał zgromadzenia wspólników w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością albo walnego zgromadzenia w spółce akcyjnej czy członków innej osoby prawnej, jak np. izba handlowa rola sądu rejestrowego powinna być aktywna; sąd powinien wykorzystywać szerokie uprawnienia, jakie przyznaje art. 23 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, przez uwzględnienie nieważności uchwał podjętych z takim naruszeniem procedury, które miało wpływ na ich treść i ważność (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2005 r., II CK 477/04, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2007 r., II CSK 163/07, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2007 r., V CSK 285/07, nie publ., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2009 r. I CSK 362/08). Wnioski z tych orzeczeń, które podziela Sąd Okręgowy są takie, że razie stwierdzenia nieważności uchwał, należy odmówić wpisania do rejestru danych na nich opartych. Tak też prawidłowo uczynił Sąd I instancji.

Z powyższych względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z 13 § 2 k.p.c. oddalił apelację wnioskodawcy, jako całkowicie bezzasadną.

SSO Anna Gałas SSO Tomasz Szczurowski SSO Anna Janas